Ion Luca Caragiale

- **Ion Luca Caragiale** (n. 30 ianuarie (n. 30 ianuarie 1852 (n. 30 ianuarie 1852, Haimanale, judeţul Prahova (n. 30 ianuarie 1852, Haimanale, judeţul Prahova, astăzi I. L. Caragiale (n. 30 ianuarie 1852, Haimanale, judeţul Prahova, astăzi I. L. Caragiale, judeţul Dâmboviţa (n. 30 ianuarie 1852, Haimanale, judeţul Prahova, astăzi I. L. Caragiale, judeţul Dâmboviţa, d. 9 iunie (n. 30 ianuarie 1852, Haimanale, judeţul Prahova, astăzi I. L. Caragiale, judeţul Dâmboviţa, d. 9 iunie 1912 (n. 30 ianuarie

CUPRINS-dati click p hiperlink

- PRIMII ANI
- ZIARIST.PUBLICIST,POET
- MOFTUL ROMAN
- CONFERNTIAR
- DIRECTOR DE TEATRU
- ION LUCA CARAGIALE SI "JUNIMEA“
- CATEVA PARERI-CONSIDERATII ESTETICE
- PREMII
- UN PATRIOT ROMAN
- I.L. CARAGIALE SI ASTRA
- SARBATORIREA MAESTRULUI
- OPERA LITERARA
- MOMENTE SI SCHITE
- PUBLICISTICA.LITERATURA CULTA
- ARTICOLE POLITICE
- PARODII
- 9 IUNIE 1912
- CRONOLOGIE
- APRECIERI CRITICE
- REALIZATOR

Primii ani

- S-a născut în zorii zilei de 30 ianuarieS-a născut în zorii zilei de 30 ianuarie 1852S-a născut în zorii zilei de 30 ianuarie 1852, în satul Haimanale, care-i poartă astăzi numele, fiind primul născut al lui *Luca Caragiale* şi al *Ecaterinei*. Tatăl său (1812. Tatăl său (1812 - 1870. Tatăl său (1812 - 1870), frate cu Costache. Tatăl său (1812 - 1870), frate cu Costache şi cu Iorgu Caragiale. Tatăl său (1812 - 1870), frate cu Costache şi cu Iorgu Caragiale, s-a născut la Constantinopol. Tatăl său (1812 - 1870), frate cu Costache şi cu Iorgu Caragiale, s-a născut la Constantinopol, ca fiu al lui Ştefan, de profesie bucătar, angajat de Ion George Caragea. Tatăl său (1812 - 1870), frate cu Costache şi cu Iorgu Caragiale, s-a născut la Constantinopol, ca fiu al lui Ştefan, de profesie bucătar, angajat de Ion

- Viitorul mare clasic absolvise **Gimnaziul „Sfinţii Petru şi Pavel” din Ploieşti**, pe care îl numeşte, în ***Grand-Hôtel „Victoria Română”***, oraşul său natal. Singurul institutor de care autorul *Momentelor* şi-a adus aminte cu recunoştinţă a fost ardeleanul **Bazil Drăgoşescu**, acela care în schiţa memorialistică ***După 50 de ani*** l-a primit în clasă pe voievodul Unirii.

- Adolescentul începe să scrie în taină poezii, dar înainte de debutul literar, tânărul Iancu, fascinat de performanţele teatrale ale unchiului său, Iorgu Caragiale Adolescentul începe să scrie în taină poezii, dar înainte de debutul literar, tânărul Iancu, fascinat de performanţele teatrale ale unchiului său, Iorgu Caragiale, actor şi şef de trupă, fixată la Bucureşti Adolescentul începe să scrie în taină poezii, dar înainte de debutul literar, tânărul Iancu, fascinat de performanţele teatrale ale unchiului său, Iorgu Caragiale, actor şi şef de trupă, fixată la Bucureşti sau ambulantă, în 1868 obţinuse de la tatăl său autorizaţia de a frecventa *Conservatorul de Artă Dramatică*, în care fratele

- Îl cunoscuse pe **Eminescu** când tânărul poet, debutant la ***Familia***, era **sufleor**, era sufleor şi **copist**, era sufleor şi copist în trupa lui **Iorgu**, era sufleor şi copist în trupa lui Iorgu. În **1871**, era sufleor şi copist în trupa lui Iorgu. În 1871, Caragiale este numit sufleor şi copist la **Teatru Naţional**, era sufleor şi copist în trupa lui Iorgu. În 1871, Caragiale este numit sufleor şi copist la Teatru Naţional din **Bucureşti**, era sufleor şi copist în trupa lui Iorgu. În 1871, Caragiale este numit sufleor şi copist la Teatru Naţional din Bucureşti, după propunerea lui **Mihail Pascaly**. Colaborează la ***Ghimpele***, cu versuri şi proză, semnând cu iniţiale (***Şarla şi ciobanii***, fabulă antidinastică). Se născuse,

- ZIARIST,PUBLICIST,POET

- Începutul activităţii jurnalistice a lui Caragiale poate fi datat, cu probabilitate în luna octombrieÎnceputul activităţii jurnalistice a lui Caragiale poate fi datat, cu probabilitate în luna octombrie 1873, la ziarul *Telegraful*, din Bucureşti, unde ar fi publicat rubrica de anecdote intitulată *Curiozităţi*. Apropierea de ziaristică este confirmată cu certitudine, însă odată cu colaborarea la revista *Ghimpele*, unde şi-ar fi semnat unele dintre cronici cu pseudonimele: *Car* şi *Policar*, în care sunt vizibile vioiciunea şi verva de bună calitate. Numele întreg îi apare la publicarea poemei *Versuri* în *Revista contimporană* de la 1 octombrie de la 1 octombrie 1874 de la 1 octombrie 1874. În numărul din luna decembrie de la 1 octombrie 1874. În numărul din luna decembrie 1874 al revistei, numele lui Caragiale apare trecut printre scriitorii care formau *„comitetul redacţional"*. Un moment esenţial îl constituie colaborarea la *Revista contimporană*, la 4 octombrie, la 4 octombrie 1874, cu trei pagini de poezie semnate *I.L. Caragiale*. Gazetăria propriu-zisă şi-l revendică însă de la apariţia bisăptămânalului *Alegătorul liber*, al cărui girant

- Începutul activităţii jurnalistice a lui Caragiale poate fi datat, cu probabilitate în luna octombrieÎnceputul activităţii jurnalistice a lui Caragiale poate fi datat, cu probabilitate în luna octombrie 1873, la ziarul *Telegraful*, din Bucureşti, unde ar fi publicat rubrica de anecdote intitulată *Curiozităţi*. Apropierea de ziaristică este confirmată cu certitudine, însă odată cu colaborarea la revista *Ghimpele*, unde şi-ar fi semnat unele dintre cronici cu pseudonimele: *Car* şi *Policar*, în care sunt vizibile vioiciunea şi verva de bună calitate. Numele întreg îi apare la publicarea poemei *Versuri* în *Revista contimporană* de la 1 octombrie de la 1 octombrie 1874 de la 1 octombrie 1874. În numărul din luna decembrie de la 1 octombrie 1874. În numărul din luna decembrie 1874 al revistei, numele lui Caragiale apare trecut printre scriitorii care formau *„comitetul redacţional"*. Un moment esenţial îl constituie colaborarea la *Revista contimporană*, la 4 octombrie, la 4 octombrie 1874, cu trei pagini de poezie semnate *I.L. Caragiale*. Gazetăria propriu-zisă şi-l revendică însă de la apariţia bisăptămânalului *Alegătorul liber*, al cărui girant

- În lunile maiÎn lunile mai şi iunieÎn lunile mai şi iunie 1877, Caragiale va redacta singur „*foiţa hazlie şi populară*”, *Claponul* (şase numere). În august (şase numere). În august 1877 (şase numere). În august 1877, la izbucnirea Războiului de Independenţă, a fost conducător al ziarului *Naţiunea română*, scos la propunerea publicistului francez, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé (1849, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé (1849, Tonnerre, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé (1849, Tonnerre, Franţa, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé (1849, Tonnerre, Franţa - 1907, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé (1849,

- În lunile maiÎn lunile mai şi iunieÎn lunile mai şi iunie 1877, Caragiale va redacta singur *„foiţa hazlie şi populară”*, ***Claponul*** (şase numere). În august (şase numere). În august 1877 (şase numere). În august 1877, la izbucnirea Războiului de Independenţă, a fost conducător al ziarului ***Naţiunea română***, scos la propunerea publicistului francez, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé (1849, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé (1849, Tonnerre, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé (1849, Tonnerre, Franţa, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé (1849, Tonnerre, Franţa - 1907, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé (1849, Tonnerre, Franţa - 1907, Bucureşti, scos la propunerea publicistului francez Frédéric Damé (1849, Tonnerre, Franţa - 1907, Bucureşti). Ziarul, cu numeroase rubrici scurte şi

- La 1 februarieLa 1 februarie 1880La 1 februarie 1880 revista Convorbiri literare publică comedia într-un act Conu Leonida faţă cu reacţiunea. Tot în 1878 a început să citească din scrierile sale la şedinţele Junimei. În 1879. În 1879 publică în Convorbiri literare piesa O noapte furtunoasă. După trei ani de colaborare, în 1881 se retrage de la Timpul. Este numit, cu decret regal, revizor şcolar pentru judeţele Suceava. Este numit, cu decret regal, revizor şcolar pentru judeţele Suceava şi Neamţ. Este numit, cu decret regal, revizor şcolar pentru judeţele Suceava şi Neamţ. Din iunie. Este numit, cu decret regal, revizor şcolar pentru judeţele Suceava şi Neamţ. Din iunie 1885 îşi începe seria articolelor literare şi politice la Voinţa naţională, condusă de A. D. Xenopol, condusă de A. D. Xenopol.

- Spre deosebire de **Eminescu**, care vedea în gazetărie o misiune civică directă, Caragiale şi-o asumă indirect, cu o pedagogie implicită a prezentării aspectului social sub forma ironiei pentru îndreptarea tuturor relelor.
- Colaborarea susţinută în presă, de la publicaţiile de prestigiu (***Convorbiri literare***, în anii de participare la **Junimea**, ***Convorbiri critice*** şi ***Viaţa românească***, după **1900**, ***Timpul***, ***Constituţionalul***, ***Epoca***), dar şi în publicaţii mai obscure cărora nu le-a refuzat sprijinul (***Gazeta săteanului***, în care au apărut ***Cănuţă, om sucit*** şi ***La hanul lui Mânjoală***), l-a făcut pe Caragiale să abordeze diverse genuri publiciste precum reportajul şi interviul, articole politice, dar şi foiletoane având tematică şi aliură stilistică diversă: *„Începând cu «mofturile» sale de la debut în ziarul Alegătorul liber (1875 - 1876) şi până la scrierea «Momentelor» (1899 - 1901), Caragiale, trecând prin orice rubrică a ziarelor la care colabora, va compune o operă umoristică fără egal în literatura noastră.*

- *Dar, paralel cu această faţă a personalităţii sale, în publicistică mai este o faţă, de cele mai multe ori ascunsă în anonimatul de până acum al paginilor de ziare: anume o faţă gravă, preocupată până la nelinişte şi frământare interioară de destinul nostru naţional, pe fundalul mişcării politice confuze, superficiale, improvizate şi iresponsabile. Caragiale este singurul adevărat mare contemporan al lui Eminescu. Poate că în străfundurile sale şi poetul, simţindu-se singur în redacţia Timpului, se va fi gândit la tovărăşia perechii sale de destin!"* (**Marin Bucur**). Prin modul de a scrie şi prin diversitatea preocupărilor, articolele politice ale lui Caragiale devin sinteze satirice concentrate. O mişcare caracteristică face să alterneze observaţia de moravuri cu generalizarea şi cu construirea ironică de tipuri. Cu privire la pamfletul caragialian trebuie remarcat textul din ***1907***, greu de clasat într-un gen şi aşa destul de elastic.

- Din relaţiile lui Caragiale cu publicaţiile anilor 1870Din relaţiile lui Caragiale cu publicaţiile anilor 1870 - 1910, dincolo de constatarea unui interes care s-a prelungit până la capătul existenţei sale, Caragiale a înnobilat genul publicistic.

- MOFTUL ROMAN

- În ianuarieÎn ianuarie 1893În ianuarie 1893, retras din ziaristică de la sfârşitul anului 1889, Caragiale înfiinţează revista umoristică *Moftul român*, subintitulată polemic *„Revista spiritistă naţională, organ depentru răspândirea ştiinţelor oculte în Dacia Traiană”*. Începând cu numărul 11, revista a devenit ilustrată, publicând caricaturi, iar prin publicarea unora dintre cele mai valoroase schiţe caragialiene, *Moftul român* s-a dovedit şi un organ literar. Cu unele întreruperi, revista a apărut până în anul 1902 s-a dovedit şi un organ literar. Cu unele întreruperi, revista a apărut până în anul 1902, cu numeroase colaborări (Teleor s-a dovedit şi un organ literar. Cu unele întreruperi, revista a apărut până în anul 1902, cu numeroase colaborări (Teleor, E. Gârleanu s-a dovedit şi un organ literar. Cu unele

CONFERENTIAR

- Autorul **comediei** ***O scrisoare pierdută*** a fost atras de fiecare dată de contactul cu publicul, arătând o predilecţie deosebită pentru participarea la conferinţe şi şezători literare, frecvente în vremea sa. În aceste împrejurări îşi manifestă calităţile sale de „*causeur*” fermecător şi inteligent, de interpret neîntrecut al textelor sale. La **Ateneul Român** fermecător şi inteligent, de interpret neîntrecut al textelor sale. La Ateneul Român, instituţie fondată în **1865** fermecător şi inteligent, de interpret neîntrecut al textelor sale. La Ateneul Român, instituţie fondată în 1865, din iniţiativa unor cărturari patrioţi (**Constantin Esarcu** fermecător şi inteligent, de interpret neîntrecut al textelor sale. La Ateneul Român, instituţie fondată în 1865, din iniţiativa unor cărturari patrioţi (Constantin Esarcu, dr. **Nicolae Kretzulescu** fermecător şi inteligent, de interpret neîntrecut al textelor sale. La Ateneul Român, instituţie fondată în 1865, din iniţiativa unor cărturari patrioţi (Constantin Esarcu, dr. Nicolae Kretzulescu, **Vasile Alexandrescu-Urechia** fermecător şi inteligent, de interpret neîntrecut al textelor sale. La

- Din 1898Din 1898 interpretează, la Ateneu, cu verva-i recunoscută, unele dintre *Momentele* sale, încredinţate publicului mai ales în cotidianul *Universul* (27 septembrie (27 septembrie 1899). În seria conferinţelor ştiinţifico-culturale (care aveau loc, de regulă, joia şi duminica seara), I.L. Caragiale era programat cu *„lecturi literare”*, la 9 ianuarie, la 9 ianuarie 1900, presa bucureşteană înregistrând cu entuziasm evenimentul: *„O conferinţă a eminentului nostru prozator este un adevărat şi fericit eveniment literar”*. Din toate intervenţiile sale va răzbate ceva din farmecul deosebit al acestui geniu al cuvântului (scris şi vorbit): *„Citind, el trăieşte acele scene şi ne face şi pe noi să le trăim. Intră în personajele sale şi le imită limbajul, privirile, vocea, gesturile şi expresiile. Te face să râzi cu hohote, iar în părţile mişcătoare, te înduioşează. Caragiale este ceea ce se numeşte un temperament artistic, de o superioritate absolută, netăgăduită în surprinzătoarea ei complexitate”* (*Universul*, 1898).

- DIRECTOR DE TEATRU

- I.L. Caragiale a fost, printre altele, şi director al Teatrului Naţional I.L. Caragiale a fost, printre altele, şi director al Teatrului Naţional din Bucureşti I.L. Caragiale a fost, printre altele, şi director al Teatrului Naţional din Bucureşti. În anul 1888 I.L. Caragiale a fost, printre altele, şi director al Teatrului Naţional din Bucureşti. În anul 1888, Titu Maiorescu I.L. Caragiale a fost, printre altele, şi director al Teatrului Naţional din Bucureşti. În anul 1888, Titu Maiorescu, ministru al Instrucţiunii Publice, ocupându-se de problema schimbării conducerii Teatrului Naţional, după mai multe consultări a hotărât, la 2 iulie I.L. Caragiale a fost, printre altele, şi director al Teatrului Naţional din Bucureşti. În anul 1888, Titu Maiorescu, ministru al Instrucţiunii Publice, ocupându-se de problema schimbării conducerii Teatrului Naţional, după mai multe consultări a hotărât, la 2 iulie 1888: *„Director al primului nostru teatru va fi tânărul dramaturg I.L. Caragiale."* În vârstă de numai 36 de ani, marele maestru al dramaturgiei româneşti a reuşit să deschidă stagiunea, la 1 octombrie În vârstă de numai 36 de

- ION LUCA CARAGIALE SI "JUNIMEA"

- De la debutul său în dramaturgie (1879De la debutul său în dramaturgie (1879) şi până în 1892De la debutul său în dramaturgie (1879) şi până în 1892, Caragiale s-a bucurat de sprijinul JunimiiDe la debutul său în dramaturgie (1879) şi până în 1892, Caragiale s-a bucurat de sprijinul Junimii deşi în întregul proces de afirmare a scriitorului, JunimeaDe la debutul său în dramaturgie (1879) şi până în 1892, Caragiale s-a bucurat de sprijinul Junimii deşi în întregul proces de afirmare a scriitorului, Junimea însăşi va fi, până prin 1884De la debutul său în dramaturgie (1879) şi până în 1892, Caragiale s-a bucurat de sprijinul Junimii deşi în întregul proces de afirmare a scriitorului, Junimea însăşi va fi, până prin 1884 - 1885, ţinta atacurilor concentrate ale puternicilor ei adversari. Se poate afirma că destule dintre adversităţile îndreptate împotriva lui Caragiale se datoresc şi calităţii sale de junimist şi de redactor la conservator-junimistul ziar *Timpul* (1878 (1878 - 1881). Prima piesă a dramaturgului, *O noapte furtunoasă*, atât de bine primită de Junimea, atât de bine primită de Junimea şi publicată în Convorbiri literare, atât de bine primită de Junimea şi publicată în Convorbiri literare (1879, atât de bine primită de Junimea şi publicată în Convorbiri literare (1879), unde vor apărea de altfel toate piesele sale, va beneficia, la premieră, de atacuri deloc neglijabile. După trei ani de colaborare, Caragiale se retrage în iulie, atât de bine primită de

- . În 1888. În 1888, Titu Maiorescu. În 1888, Titu Maiorescu îl numeşte director al Teatrului Naţional. În 1888, Titu Maiorescu îl numeşte director al Teatrului Naţional din Bucureşti şi îi prefaţează volumul de *Teatru* (1899), cu studiul intitulat *Comediile d-lui I.L. Caragiale*. În 1892. În 1892, la 9 mai. În 1892, la 9 mai Caragiale prezintă însă la Ateneu o conferinţă cu titlul *Gaşte şi gâşte literare*, împotriva Jinimii, determinând, împreună cu articolul *Două note*, ruptura cu Titu Maiorescu, ruptura cu Titu Maiorescu şi încetarea colaborării la Convorbiri literare, ruptura cu Titu Maiorescu şi încetarea colaborării la Convorbiri literare. La 18 noiembrie, ruptura cu Titu Maiorescu şi încetarea colaborării la Convorbiri literare. La 18 noiembrie 1895, ruptura cu Titu Maiorescu şi încetarea colaborării la Convorbiri literare. La 18 noiembrie 1895, P.P. Negulescu, ruptura cu Titu Maiorescu şi încetarea colaborării la Convorbiri literare. La 18 noiembrie 1895, P.P. Negulescu îi scrie lui Simion Mehedinţi, ruptura cu Titu Maiorescu şi încetarea colaborării la Convorbiri literare. La 18 noiembrie 1895, P.P. Negulescu îi scrie lui Simion Mehedinţi că a obţinut

- Scriind despre ***Comediile d-lui Caragiale*** (**1885**), şi referindu-se la tipologie (*„Există aceste tipuri în lumea noastră? (...) Dacă sunt, atunci de la autorul dramatic trebuie să cerem numai ca să ni le prezinte în mod artistic”*), **Titu Maiorescu**), Titu Maiorescu îl apără pe marele scriitor de acuzaţia de imoralitate. Articolul, care a provocat celebra polemică dintre **Maiorescu**), Titu Maiorescu îl apără pe marele scriitor de acuzaţia de imoralitate. Articolul, care a provocat celebra polemică dintre Maiorescu şi **Gherea**, evidenţiază realismul tipurilor şi al mediului social: *„Lucrarea d-lui Caragiale este originală, comediile sale pun pe scenă câteva tipuri din viaţa noastră socială de astăzi şi le dezvoltă cu semnele lor caracteristice, cu deprinderile lor, cu expresiile lor, cu tot aparatul înfăţişării lor în situaţiile anume alese de autor”*. Venind în întâmpinarea lui Caragiale, **Maiorescu** crede că e necesar să eludeze fondul de realitate al artei, ce devine *„ficţiune artistică”*, prilej de a ne înălţa *„în lumea ficţiunii ideale”*.

- Şeful literar al Junimii a arătat mult timp faţă de Caragiale o foarte vie solicitudine, ducând, vreme de zece ani, o statornică colaborare. Piesa *O noapte furtunoasă* (*Convorbiri literare*, 1 octombrie, 1 octombrie - 1 noiembrie, 1 octombrie - 1 noiembrie 1879) va avea în fruntea ei această dedicaţie: *„D. Titu Maiorescu este cu adânc respect rugat să primească dedicarea acestei încercări literare, ca un semn de recunoştinţă şi devotamentul ce-i poartă autorul ei”*. Caragiale citeşte la Titu Maiorescu. Caragiale citeşte la Titu Maiorescu *drama Năpasta*, care va fi dedicată, în volum, d-nei Ana T. Maiorescu, care va fi dedicată, în volum, d-nei Ana T. Maiorescu. În calitate de colaborator al revistei, dramaturgul se menţinea în relaţii cordiale cu toţi ceilalţi membri ai Junimii, care va fi dedicată, în volum, d-nei Ana T. Maiorescu. În calitate de colaborator al revistei, dramaturgul se menţinea în relaţii cordiale cu toţi ceilalţi membri ai Junimii, în mod special cu Iacob Negruzzi, creatorul şi redactorul *Convorbirilor literare* (Vasile Pogor (Vasile Pogor, Gh. Panu (Vasile Pogor, Gh. Panu, Petre Missir, căruia îi dedică *O scrisoare pierdută*, N. Gane). În anii activităţii sale la *Convorbiri* a admirat-o pe Mite Kremnitz a admirat-o pe Mite Kremnitz (cumnata lui Maiorescu a admirat-o pe Mite Kremnitz (cumnata lui Maiorescu), care a şi tradus mai multe texte din Caragiale, în vederea publicării antologiei de literatură română în Germania a admirat-o pe Mite Kremnitz (cumnata lui

- Ura lui împotriva vechilor prieteni literari şi a lui **Titu Maiorescu** devine obsesivă. De-abia peste câţiva ani, colaborând la ***Epoca*** (**1896** (1896), fostul junimist va regreta despărţirea de **Maiorescu** (1896), fostul junimist va regreta despărţirea de Maiorescu, evidenţiind marile calităţi ale criticului, cu un rol de primă mărire în cultura noastră, alături de **Hasdeu** (1896), fostul junimist va regreta despărţirea de Maiorescu, evidenţiind marile calităţi ale criticului, cu un rol de primă mărire în cultura noastră, alături de Hasdeu. De la **Berlin** (1896), fostul junimist va regreta despărţirea de Maiorescu, evidenţiind marile calităţi ale criticului, cu un rol de primă mărire în cultura noastră, alături

- La răspunsul de mulţumire, Caragiale revine cu o altă urare: *„Bătrânul şcolar este fericit că o pornire din inimă i-a fost întâmpinată cu atâta graţie din partea ilustrului şi totdeauna neuitatului învăţător. Încă o dată, la mulţi ani, cu sănătate şi veselie, trăiască Titu Maiorescu.”* Fără să fi reuşit o reluare a colaborării la ***Convorbiri literare***, conştient de locul uriaş deţinut în cultura noastră de prestigioasa revistă ieşeană, Caragiale încercă în anul următor (**1909**) *„o nouă şi ultimă expresie a unei «mea culpa»“* (**Şerban Cioculescu**): *„Un şcolar puţin însemnat, care a ştiut mai mult să te supere decât să se folosească de învăţăturile dumitale, îşi permite, cu tot respectul, a-ţi trimite din depărtare urarea sa cordială: Să trăiască ilustrul nostru profesor Titu Maiorescu întru mulţi ani, sănătos, cuminte şi vesel! aşa cum din tinereţe îl ştie bătrânul şcolar. I.L. Caragiale”*. Maiorescu consimţise în aceste împrejurări doar o reluare a relaţiilor literare, nu şi a celor personale, cu acela care-l insultase.

- Despre aceste manifestări ale lui Caragiale, Titu MaiorescuDespre aceste manifestări ale lui Caragiale, Titu Maiorescu va realiza o scrisoare către Duiliu Zamfirescu, o interesantă simbioză între o mare inteligenţă şi nestatornicia unui caracter dificil şi imprevizibil: *„Convingerea ce o am despre Caragiale este că are una dintre cele mai vioaie inteligenţe ce le poate produce natura, eclectic, bună memorie, momente în care această extraordinară vibratilitate celulară a materiei cenuşii din creieri îl scoate mai presus de el însuşi şi-l face capabil de scrieri literare de mare valoare. Din cauza acestei părţi a lui eu închid ochii la toate celelalte, pe care însă le cunosc."* Nu mai puţin revelatoare, în această direcţie, este şi părerea lui Duiliu Zamfirescu Nu mai puţin revelatoare, în această direcţie, este şi părerea lui Duiliu Zamfirescu. Acesta credea că spiritul maliţios faţă de lucrările unor confraţi citite la Junimea ar putea fi trecute cu vederea graţie *„marii lui inteligenţe"*. Dramaturgul era *„o fire atât de fantastică şi de muncită, în care arama şi diamantul sunt legate împreună spre a da iluzia unui inel ducal"* (Duiliu Zamfirescu).

- Structura omenească a lui Caragiale, ca şi aceea artistică, era una dual㠖 una de ironist şi farsor, cu o rezervă nesecată în direcţia manifestărilor umoristice şi cinice, şi alta de sentimental (*„Eu sunt un sentimental, domnule!”*), neliniştit şi măcinat de melancolii ascunse şi ciudate la un asemenea temperament.

- CATEVA PARERI-CONSIDERATII ESTETICE

- Elaborat în **1896**, studiul ***Câteva păreri*** reprezintă un adevărat *„breviar”* al esteticii scriitorului. Socotit de unii comentatori un *naturalist*, un *zolist* în nuvelele sale psihologice, opţiunea estetică a scriitorului este categorică şi definitorie pentru idealul de artă ca sinteză a fantaziei: *„noi nu înţelegem o operă de artă din mult, ci din ceva, înţelegem un ce dintr-un cum”* (s.n.). Condiţia obligatorie a artei este talentul, puterea de invenţie a scriitorului, expresivitatea, şi niciodată considerente de şcoală, de grup social sau de curent literare, saturate de teorii şi de erudiţie fără sens: *„A crea - a apuca din haosul inform elemente brute, a le topi împreună şi a le turna într-o formă, care să îmbrace o viaţă ce se diferenţiază într-un chip absolut hotărât de tot ce nu este ea - aceasta este puterea naturii şi a artistului. Şi această putere, la artist o numim talent. Talentul este deci puterea de expresivitate ce o au îndeosebi unii, pe lângă iritabilitatea ce o au toţi”.*

- Raportat la doctrina naturalistă, punctul central al concepţiei lui Caragiale este antinaturalist: arta, literatura nu este o copie fidelă a realităţii, o transpunere sau o *„fotografie a ei”*, ci o creaţie foarte personală, care porneşte, negreşit, de la realitatea (umană şi socială), dar nu rămâne în limitele ei brute. Artistul ordonează totul la nivelul fantaziei, după legile ei specifice, creează un organism în care individualul capătă, în chip necesar, atributele generalului. Opera este o ficţiune a realului, *„răsfrângerea unei vedenii personale”*, pentru că omul (artistul) *„vrea să facă şi el altă minune şi atunci, dintr-o lume, el mai face încă una - aceasta, închinuită, însemnează mai mult pentru el decât cealaltă în fiinţă.”*

- În ***Câteva păreri*** este exprimată, printre altele, ideea fundamentală a *adecvării formei la fond*, a alegerii registrului lingvistic potrivit conţinutului exprimat într-un anumit context. Dintre numeroasele elemente generatoare ale comicului la Caragiale şi care au drept efect râsul, în diverse aspecte şi dimensiuni, o importanţă deosebită îl are *comicul verbal*. Ridiculizarea comportamentului lingvistic al personajelor evidenţiază unele exprimări greşite sau neconforme cu limba literară:
- fonetisme dialectale (*„pi gios"*, *„mişăi"*);
- hiperurbanisme fonetice (*„nifilist"*, pentru *„nihilist"*);
- fonetismele unor neologisme (*„ezirciţ"* şi *„izerciţ"*, *„coraj"*);
- forme şi construcţii greşite (*„au venitără"*; *„reclam, pardon, onoarea mea, care m-a înjurat"*);
- etimologii populare (*„renumeraţie"*: *remuneraţie*; *„cerneală violentă"*: *violetă*);
- improprietatea unor termeni (*„a tratat-o cu insulte şi bătaie"*);
- clişeele lingvistice şi automatismele verbale (*„aveţi puţintică răbdare"*, *„curat murdar"*, *„avem cestiuni arzătoare la ordinea zilei"* etc.)
- Toate aceste forme *datează*, *localizează* şi *tipizează* personajele (**T. Vianu**), reprezentând un anumit mod de a privi şi de a reflecta lumea.

- PREMII

- Pentru piesele originale care înregistrau cele mai multe reprezentaţii, Teatrul NaţionalPentru piesele originale care înregistrau cele mai multe reprezentaţii, Teatrul Naţional din BucureştiPentru piesele originale care înregistrau cele mai multe reprezentaţii, Teatrul Naţional din Bucureşti acorda în primul deceniul al secolului trecut premii bienale. Printre autorii premiaţi în luna aprilie Pentru piesele originale care înregistrau cele mai multe reprezentaţii, Teatrul Naţional din Bucureşti acorda în primul deceniul al secolului trecut premii bienale. Printre autorii premiaţi în luna aprilie 1912Pentru piesele originale care înregistrau cele mai multe reprezentaţii, Teatrul Naţional din Bucureşti acorda în primul deceniul al secolului trecut premii bienale. Printre autorii premiaţi în luna aprilie 1912 s-au aflat: Dimitrie Anghel, pentru piesa *Cometa*, I.L. Caragiale, pentru piesele: *D-ale Carnavalului*, *O noapte furtunoasă* şi *Năpasta*, Victor Eftimiu, pentru piesele: *Akim*, *Ariciul şi sobolul*, *Ave Maria*, *Crăciunul lui Osman* şi *Înşir'te Mărgărite*. La 25 ianuarie. La 25 ianuarie 1885. La 25 ianuarie 1885, Caragiale mai primise un premiu, tot de la

- UN PATRIOT ROMAN

- Renunţând la tăcerea ce şi-o impusese în exilul său voluntar de la BerlinRenunţând la tăcerea ce şi-o impusese în exilul său voluntar de la Berlin, evenimentele din primăvara anului 1907Renunţând la tăcerea ce şi-o impusese în exilul său voluntar de la Berlin, evenimentele din primăvara anului 1907, l-au determinat pe Caragiale să publice în noiembrieRenunţând la tăcerea ce şi-o impusese în exilul său voluntar de la Berlin, evenimentele din primăvara anului 1907, l-au determinat pe Caragiale să publice în noiembrie 1907Renunţând la tăcerea ce şi-o impusese în exilul său voluntar de la Berlin, evenimentele din primăvara anului 1907, l-au determinat pe Caragiale să publice în noiembrie 1907, la Bucureşti, broşura: *1907 - din primăvară până'n toamnă*. În subtitlu: *Câteva note*, datate: partea întâi - *1907*, martie: partea a doua - *6 septembrie*, şi partea a treia - *octombrie 1907*. Înainte de a-şi publica acest pamflet în broşură, Caragiale trimisese primul capitol ziarului vienez, *Die Zeit*, întâia şi cea mai însemnată parte a viitoarei broşuri, care l-a publicat la 3 aprilie, întâia şi cea mai însemnată parte a viitoarei broşuri, care l-a publicat la 3 aprilie 1907, cu semnătura: *Un patriot român*, arătând tot ce s-a petrecut înainte şi după izbucnirea revoltei ţărăneşti din primăvara anului 1907: *„Cauza dezastrului în care a căzut ţara este numai - da, numai, nenorocita politică ce o fac partidele şi bărbaţii noştri de Stat, de patruzeci*

- I.L. CARAGIALE SI ASTRA

- I.L. Caragiale s-a bucurat de un mare respect în rândurile tuturor artiştilor şi ale militanţilor pentru cauza naţională. În acest sens sunt edificatoare câteva rânduri dintr-o scrisoare pe care V. GoldişI.L. Caragiale s-a bucurat de un mare respect în rândurile tuturor artiştilor şi ale militanţilor pentru cauza naţională. În acest sens sunt edificatoare câteva rânduri dintr-o scrisoare pe care V. Goldiş i-a trimis-o la 26 februarieI.L. Caragiale s-a bucurat de un mare respect în rândurile tuturor artiştilor şi ale militanţilor pentru cauza naţională. În acest sens sunt edificatoare câteva rânduri dintr-o scrisoare pe care V. Goldiş i-a trimis-o la 26 februarie 1911 în perioada colaborării sale la *Românul*: *„Poate nici nu poţi să-ţi dai seama ce mare serviciu ai făcut cauzei noastre naţionale. Să ne ajuţi acum cu puterea de leu a d-tale la biruinţă. Să ne scrii. Fie articole de fond, fie vreo schiţă literară, fie, în fine, orice, numai să fie ieşit din sufletul lui Caragiale şi să fie iscălit numele Caragiale. Atât ne trebuie şi învingerea noastră e sigură.”* În acest timp la Braşov În acest timp la Braşov, Andrei Bârseanu În acest timp la Braşov, Andrei Bârseanu a introdus opera lui Caragiale în activitatea didactică şi în manifestările anuale ale Societăţii de lectură a studenţilor. Printre militanţii societăţilor culturale româneşti din Transilvania În acest timp la Braşov, Andrei Bârseanu a introdus opera lui Caragiale în activitatea didactică şi în manifestările anuale ale Societăţii de lectură a studenţilor. Printre militanţii societăţilor culturale româneşti din Transilvania care l-au cunoscut pe Caragiale se aflau şi Valeriu Braniştе În acest timp la Braşov, Andrei Bârseanu a introdus opera lui Caragiale în activitatea didactică şi în manifestările anuale ale Societăţii de lectură a studenţilor. Printre militanţii societăţilor culturale româneşti din Transilvania care l-au cunoscut pe Caragiale se aflau şi Valeriu Branişte, George Moroianu În acest timp la Braşov, Andrei Bârseanu a introdus opera lui Caragiale în activitatea didactică şi în manifestările anuale ale Societăţii de lectură a studenţilor. Printre militanţii societăţilor culturale româneşti din Transilvania care l-au

- În programul serbărilor, pe lângă expoziţii, conferinţe sau alte acţiuni, a fost prevăzut şi un zbor demonstrativ al aviatorului **Aurel Vlaicu**: *„Caragiale a plâns de emoţie văzând cutezanţa şi măiestria lui Vlaicu”* (**V. Eftimiu**). Serbarea a fost apreciată, în ansamblu, ca *„cea mai impunătoare manifestaţie românească, din Transilvania, de la 1848 şi până atunci”*. Au mai fost prezenţi la manifestări **Sextil Puşcariu**. Au mai fost prezenţi la manifestări Sextil Puşcariu şi J. **Urban Zarnic**.

- „De la început Asociaţia a fost a lui Şaguna şi a lui Suluţiu, şi a sibienilor şi a blăjenilor ... şi aceasta alcătuieşte însuşirea ei de căpetenie şi cea mai scumpă ... Unde dezbină legea uneşte cartea, lumina ...” (Nicolae Iorga)

- Asociaţia transilvană pentru literatură şi cultura poporului român - ASTRAAsociaţia transilvană pentru literatură şi cultura poporului român - ASTRA, cum i s-a spus în mod curent, a fost înfiinţată la 21 octombrieAsociaţia transilvană pentru literatură şi cultura poporului român - ASTRA, cum i s-a spus în mod curent, a fost înfiinţată la 21 octombrie 1861Asociaţia transilvană pentru literatură şi cultura poporului român - ASTRA, cum i s-a spus în mod curent, a fost înfiinţată la 21 octombrie 1861 la Sibiu, de către *„inteligenţiile româneşti ardelene”*, cum erau numiţi intelectualii vremii.
- Statuetele Asociaţiei precizau următorul scop al acestui for cultural: *„Înaintarea literaturii române şi cultura poporului român în deosebitele ramuri prin studii, elaborare şi editare de opuri, prin premii şi stipendii pentru diferitele specialităţi de ltiinţă şi arte şi alte asemenea. Asociaţia va avea un preşedinte, un vicepreşedinte, un secretar-prim, un secretar, un*
- *car, şi arhivar, un casier, un controlor - toţi aleşi pe trei ani.”*

- După elaborarea înfiinţării Asociaţiei, cei 212 membri înscrişi s-au întâlnit în şedinţa inaugurală, la SibiuDupă elaborarea înfiinţării Asociaţiei, cei 212 membri înscrişi s-au întâlnit în şedinţa inaugurală, la Sibiu, în ziua de 23 octombrieDupă elaborarea înfiinţării Asociaţiei, cei 212 membri înscrişi s-au întâlnit în şedinţa inaugurală, la Sibiu, în ziua de 23 octombrie 1861După elaborarea înfiinţării Asociaţiei, cei 212 membri înscrişi s-au întâlnit în şedinţa inaugurală, la Sibiu, în ziua de 23 octombrie 1861, alegându-i să conducă

Până la Unire, în fruntea ASTREIPână la Unire, în fruntea ASTREI au fost ca preşedinţi personalităţi politice şi culturale proeminente: Andrei ŞagunaPână la Unire, în fruntea ASTREI au fost ca preşedinţi personalităţi politice şi culturale proeminente: Andrei Şaguna, Vasile PopPână la Unire, în fruntea ASTREI au fost ca preşedinţi personalităţi politice şi culturale proeminente: Andrei Şaguna, Vasile Pop, Iacob BologaPână la Unire, în fruntea

- După ani de muncă laborioasă a ASTREIDupă ani de muncă laborioasă a ASTREI (conferinţe, editări de cărţi, înfiinţări de şcoli), CipariuDupă ani de muncă laborioasă a ASTREI (conferinţe, editări de cărţi, înfiinţări de şcoli), Cipariu declara în 1867 următoarele: *„Simţul naţional s-a deşteptat în toată românimea. Naţiunea română a venit la cunoştinţa poziţiei care i se cuvinte între naţiunile Europei; ea va face toţi paşii cuveniţi pentru a ocupa această poziţiune cu demnitate. Am început a ne elibera patria, am început a ne elibera limba."*

- Publicaţiile ASTREI:
- ***Transilvania*** - editată la **Braşov** - editată la Braşov (**1 ianuarie** - editată la Braşov (1 ianuarie **1868** - editată la Braşov (1 ianuarie 1868 - **15 decembrie** - editată la Braşov (1 ianuarie 1868 - 15 decembrie **1878** - editată la Braşov (1 ianuarie 1868 - 15 decembrie 1878) şi la **Sibiu** - editată la Braşov (1 ianuarie 1868 - 15 decembrie 1878) şi la Sibiu (**1 ianuarie** - editată la Braşov (1 ianuarie 1868 - 15 decembrie 1878) şi la Sibiu (1 ianuarie **1881** - editată la Braşov (1 ianuarie 1868 - 15 decembrie 1878) şi la Sibiu (1 ianuarie 1881 - **1946** - editată la Braşov (1 ianuarie 1868 - 15 decembrie 1878) şi la Sibiu (1 ianuarie 1881 - 1946), cu unele întreruperi (în prezent apare la **Sibiu**);
- ***Analele Societăţii Academice Române*** - publicaţie de prestigiu în istoria ştiinţei şi a culturii româneşti. Apare la **Bucureşti** - publicaţie de prestigiu în istoria ştiinţei şi a culturii româneşti. Apare la Bucureşti în **1868** - publicaţie de prestigiu în istoria ştiinţei şi a culturii româneşti. Apare la Bucureşti în 1868, în volume anuale care cuprindeau

- SARBATORIREA MAESTRULUI

- La 23 februarieLa 23 februarie 1901, un grup de prieteni sărbătoresc 25 de ani de activitate literară a lui Caragiale. Pentru consemnarea evenimentului, scriitorul pune această dată şi pe una dintre cele mai reuşite fotografii ale sale. Evenimentul devine *„naţional”*. Marii săi prieteni - scriitori, artişti, ziarişti, oameni politici - îi organizează un banchet prezidat de Petre Grădişteanu. Marii săi prieteni - scriitori, artişti, ziarişti, oameni politici - îi organizează un banchet prezidat de Petre Grădişteanu. Au luat cuvântul atunci, spre a-l omagia pe marele sărbătorit: Delavrancea. Marii săi prieteni - scriitori, artişti, ziarişti, oameni politici - îi organizează un banchet prezidat de Petre Grădişteanu. Au luat cuvântul atunci, spre a-l omagia pe marele sărbătorit: Delavrancea, Constantin Mille. Marii săi prieteni - scriitori, artişti, ziarişti, oameni politici - îi organizează un banchet prezidat de Petre Grădişteanu. Au luat cuvântul atunci, spre a-l omagia pe marele sărbătorit: Delavrancea, Constantin Mille, Tache Ionescu. Marii săi prieteni - scriitori, artişti, ziarişti, oameni politici - îi organizează un banchet prezidat de Petre Grădişteanu. Au luat cuvântul atunci, spre a-l omagia pe marele sărbătorit: Delavrancea, Constantin Mille, Tache Ionescu, Alexandru Ciurcu. Marii săi prieteni - scriitori, artişti, ziarişti, oameni politici - îi organizează un banchet prezidat de Petre Grădişteanu. Au luat cuvântul atunci, spre a-l omagia pe marele sărbătorit: Delavrancea,

- Evenimentul a consolidat argumentul cel mai convingător pentru etapa de consacrare deplină a marelui scriitor, care, prin comediileEvenimentul a consolidat argumentul cel mai convingător pentru etapa de consacrare deplină a marelui scriitor, care, prin comediile, schiţeleEvenimentul a consolidat argumentul cel mai convingător pentru etapa de consacrare deplină a marelui scriitor, care, prin comediile, schiţele şi nuveleleEvenimentul a consolidat argumentul cel mai convingător pentru etapa de consacrare deplină a marelui scriitor, care, prin comediile, schiţele şi nuvelele lui, a căror forţă satirică o simţim până azi neîntrecută, rămâne cel mai mare

- OPERA LITERARA

- Teatru
- Comedii
- *O noapte furtunoasă* (1879)
- *Conu Leonida faţă cu reacţiunea* (1880)
- *O scrisoare pierdută* (1884)
- *D-ale carnavalului* (1885)
- *O soacră* (farsă fantezistă într-un act)
- *Hatmanul Baltag* (operă bufă)
- *Începem* (instantaneu într-un act)
- *1 Aprilie* (monolog)
- Drame
- *Năpasta* (1890)

- Nuvele şi povestiri
- *O făclie de Paşte* (1889)
- *În vreme de război* (1898)
- *Din carnetul unui vechi sufleur*
- *Un artist*
- *Grand Hôtel "Victoria Română"*
- *Om cu noroc*
- *Păcat* (1892)
- *Norocul culegătorului*
- *O invenţie mare*
- *Poveste*
- *Boborul*
- *Noaptea învierii*
- *Baioneta inteligentă*
- *Cănuţă, om sucit*
- *La hanul lui Mânjoală*
- *Două loturi* (1901)
- *Caut casă...*
- *La conac*
- *Monopol...*
- *Mamă...*
- *Ion...*
- *Partea poetului*
- *Pastramă trufanda*
- *Kir Ianulea*
- *Calul dracului*

- MOMENTE SI SCHITE

- Moftangii
- Naţiunea română
- Căldură mare
- Justiţie
- Mitică
- Art. 214
- Politică
- O zi solemnă
- Politică înaltă
- Un pedagog de şcoală nouă
- D-l Goe
- Lanţul slăbiciunilor
- La Moşi
- Bubico
- Jertfe patriotice
- Situaţiunea
- Românii verzi
- Telegrame
- Triumful talentului
- Tot Mitică
- Proces-verbal
- Ultima oră
- Infamie
- C.F.R.

- Boris Sarafoff
- Repausul duminical
- Urgent
- Cum stăm
- Meteahnă
- Justiţia română
- La poştă
- Moşii
- Politică şi delicateţe
- Cum se naşte o revistă
- Cum se înţeleg ţăranii
- Duminica Tomii
- Gazometru
- Istoria se repetă
- Petiţiune
- Mici economii...
- Ultima emisiune
- O lacună
- Cadou...
- Diplomaţie
- O cronică de Crăciun...
- Vizită...
- O conferinţă
- Ţal!...
- Greu, de azi pe mâine... sau unchiul şi nepotul
- Antologie...
- Identitate...
- 25 de minute...
- Reformă
- Aşa să mor!

- Cronica fantastică
- Zig-zag!...
- Parlamentare
- Manifestul "claponului"
- Orientale. Două documente
- Corespondența sentimentală
- Broaște... destule
- Lache și Mache
- Calendar
- Din foloasele tiparului
- Varietăți geografice. De la Zanzibar la Salonic și înapoi
- Varietăți literare. Canard-rățoi
- Cronica
- Moftul român
- Succesul "Moftului român"
- Trădarea românismului! Triumful străinismului!! Consumatum est!!!
- Poveste de contrabandă
- Manifestul "moftului român"
- Școala română
- Accident parlamentar
- Justiția română. Secția corecțională

- High-life
- Logica baroului
- În tren accelerat
- Carnet high-life
- Nedescifrabil
- Arendaşul român
- Poruncă domnească
- Tardivitate
- Şah şi mat!
- Autoritate
- Cronica de joi
- Cum se naşte o revistă?
- Karkaleki
- Paradoxal
- O blană rară
- Articol de reportaj
- Cazul d-lui Pawlowsky
- Slăbiciune
- Intelectualii...
- Despre cometă – prelegere populară
- Accelerat no. 17
- Cum devine cineva revoluţionar şi om politic...?
- La Paşti

- PUBLICISTICA.LITERATURA CULTA

- Literatura şi artele române în a doua jumătate a secolului XIX
- Bene-merenti
- Câteva păreri
- Politică şi cultură
- Notiţe risipite
- A zecea muză
- Cronici literare
- Teatrul cel Mare – "Urâta satului"
- Cercetare critică asupra teatrului românesc
- Articole despre teatru
- Cronici teatrale
- Scrisoare
- Teatrul naţional
- O admirabilă lucrare literară
- Ştie carte băiatu lui Papuca!...
- Scandal
- Muzica
- Ateneul Român
- Concurs şi premiuri academice
- Un mare sculptor român
- Memorii din timpul războiului
- Grămătici şi măscărici
- Despre Macedonski
- Un monstru de activitate
- "Constituţionalul" poet

- O nouă societate română
- Teatrul nostru
- Câteva cuvinte
- D. B. P. Hăsdeu
- O carte rară
- Traian Demetrescu
- Răzbunarea lui Anastase
- D. Eugeniu Stătescu poet
- Arheologie
- Un caz literar interesant
- Plagiatul Zola-Bibescu
- Spitalul amorului. O prefață
- Un nou plagiat Zola
- Un articol regretabil

- Gheorghe Baronzi
- Pomada fermecată
- Un dicționar român
- Operă națională
- Teribil naufragiu, din norocire fără accident de persoane

- ARTICOLE POLITICE

- 1907 din primăvară până'n toamnă
- Apelul la unire
- Cronica sentimentală
- Cronica
- Deslușire
- Frați radicali și D. Dim. Sturdza
- Gogoși
- Istoria unei epigrafe
- Liberalii și conservatorii
- Liberalii englejі și români
- Parlamentare gogoși
- Prospătura
- Resbelul
- Resbelul 1877
- Situațiunea Europei
- Ultimele gogoși calde
- Guvernul și modificarea art. 7
- Cuvântare
- Ce este "centrul"
- Ingeniozitate parlamentară
- Addenda - Justificarea unor expulzări
- Excelsior!
- Procedee electorale
- Diplomație subțire - Cronică
- Instantaneu
- Nevoile obștii și așa numitele "Casa Noastră"...
- Sărbători mâhnite

- Termitele...
- Decadenţă
- Între Stan şi Bran
- Reacţiunea
- O reparaţiune
- Lascăr Catargiu
- Literatura şi Politica
- Scrisoare
- Toxin şi toxice
- Noul cabinet Otoman
- Ştiri franceze chestiunea Dobrogei
- Criza de cabinet
- Culisele chestiunii naţionale
- D.C.A. Rosetti la Roma?
- În ajunul crizei
- Convenţii cu Rusia
- Poziţia ministerială faţă cu revizuirea
- Reportaj parlamentar
- Un incident la cameră
- Plăteşte vizirul
- Însemnătatea presei
- Un interview
- Jurnalul nostru
- Reacţionarii neprevăzători
- Sub ce regim trăim!

- Inovaţiune
- Iarăşi promisia D-lui Fleava
- Principii şi vaccină
- Linia ferată Ploieşti - Predeal

- PARODII

- ***Smărăndiţa*** (roman modern)
- ***Dă-dămult... Mai dă-dămult***

- 9 IUNIE 1912

- În 1912, în ţară sunt organizate acţiuni de sărbătorire a lui Caragiale, cu prilejul jubileului de 60 de ani, cu participarea celor mai importanţi scriitori ai timpului. Marele dramaturg răspunde la numeroase urări primite din ţară şi străinătate: *„Trăiască frumoasa şi cumintea limbă română! Fie în veci păstrată cu sfinţenie această scumpă Carte-de-bojerie a unui neam călit la focul atâtor încercări de pierzanie.”* În martie În martie, refuză subscripţia publică propusă de prof. C. Rădulescu-Motru, pentru a i se oferi o recompensă naţională. În primăvara anului 1912 vine în ţară cu scopul de a susţine şi a prezenta debutul lui lui Mateiu Caragiale prin publicarea în revista *Viaţa românească* a unui grup de poezii (1 aprilie a unui grup de poezii (1 aprilie 1912 a unui grup de poezii (1 aprilie 1912). În zorii zilei de 9 iunie a unui grup de poezii (1 aprilie 1912). În zorii zilei de 9 iunie, Caragiale moare subit în locuinţa sa din Berlin.

- Cinci luni mai târziu, la 18 noiembrieCinci luni mai târziu, la 18 noiembrie, sicriul cu rămăşiţele sale pământeşti a fost adus la BucureştiCinci luni mai târziu, la 18 noiembrie, sicriul cu rămăşiţele sale pământeşti a fost adus la Bucureşti şi, la 22 noiembrieCinci luni mai târziu, la 18 noiembrie, sicriul cu rămăşiţele sale pământeşti a fost adus la Bucureşti şi, la 22 noiembrie 1912Cinci luni mai târziu, la 18 noiembrie, sicriul cu rămăşiţele sale pământeşti a fost adus la Bucureşti şi, la 22 noiembrie 1912 s-a făcut înmormântarea la cimitirul Şerban Vodă. Cortegiul funerar, format la biserica Sf. Gheorghe, a făcut un ocol prin faţa Teatrului Naţional şi a continuat apoi drumul până la cimitir, în fruntea miilor de bucureşteni care au luat parte, la această solemnitate aflându-se toţi marii scriitori ai timpului: Al. VlahuţăCinci luni mai târziu, la 18 noiembrie, sicriul cu rămăşiţele sale pământeşti a fost adus la Bucureşti şi, la 22 noiembrie 1912 s-a făcut înmormântarea la cimitirul Şerban Vodă. Cortegiul funerar, format la biserica Sf. Gheorghe, a făcut un ocol prin faţa Teatrului Naţional şi a continuat apoi drumul până la cimitir, în fruntea miilor de bucureşteni care au luat parte, la această solemnitate aflându-se toţi marii scriitori ai timpului: Al. Vlahuţă, Mihail SadoveanuCinci luni mai târziu, la 18 noiembrie, sicriul cu rămăşiţele sale pământeşti a fost adus la Bucureşti şi, la 22 noiembrie 1912 s-a făcut înmormântarea la cimitirul Şerban Vodă.

- CRONOLOGIE

- 30 ianuarie30 ianuarie 185230 ianuarie 1852: Se naşte Ion Luca Caragiale, în satul Haimanale, fiul lui *Luca Caragiale* şi al *Ecaterinei*, satul primind mai apoi numele de *Ion Luca Caragiale*.
- 18591859–18601859–1860: Primele studii cu părintele Marinache, de la Biserica Sf. Gheorghe1859–1860: Primele studii cu părintele Marinache, de la Biserica Sf. Gheorghe din Ploieşti.
- 18601860–18641860–1864: Urmează clasele primare II-V, la Şcoala Domnească din Ploieşti.
- 18641864–18671864–1867: Trei clase la Gimnaziul *„Sfinţii Petru şi Pavel”* din Ploieşti.
- 18671867–18681867–1868: Clasa a V-a liceală la Bucureşti.
- 18681868 - 18701868 - 1870: Studiază la Conservatorul1868 - 1870: Studiază la Conservatorul din Bucureşti1868 - 1870: Studiază la Conservatorul din Bucureşti, la clasa de declamaţie şi mimică a unchiului său, Costache.
- 18701870: Numit copist1870: Numit copist la Tribunalul Prahova.
- 18711871–18721871–1872: Este propus de

- 18731873–1875: Colaborează la *Ghimpele*, semnând *Car* şi *Policar*.
  - Publică poema *Versuri* în *Revista contemporană* (semnează cu numele întreg).
- 18751875–1876: Scrie la *Alegătorul liber*.
- 18761876–1877: Corector la *Unirea democratică*.
  - Redactează în întregime revista umoristică *Claponul*.
  - Scoate, împreună cu Frédéric Damé, ziarul *Naţiunea română*.
  - Apare *Calendarul Claponului*.
- 18771877–1878: Publică seria de foiletoane *Cercetare critică asupra teatrului românesc*, în *România liberă*.
  - Colaborează la *Timpul*, chemat de Eminescu.
  - La Teatrul Naţional se prezintă piesa *Roma învinsă*, de D. Parodi, în traducerea lui Caragiale.

- 18781878, 26 mai: Începe să frecventeze şedinţele bucureştene ale *Junimii*, la Titu Maiorescu.
  - La Iaşi, citeşte la *Junimea* *O noapte furtunoasă*.
- 18791879: De Paşte1879: De Paşte, se află la Viena1879: De Paşte, se află la Viena, împreună cu Titu Maiorescu.
  - Publică în *Convorbiri literare* piesa *O noapte furtunoasă*.
- 1881: Se retrage de la *Timpul*.
  - octombrie: Este numit cu decret regal, revizor şcolar pentru circumscripţia districtelor Suceavaoctombrie: Este numit cu decret regal, revizor şcolar pentru circumscripţia districtelor Suceava şi Neamţ.
- 18821882: Este mutat, la cerere, în circumscripţia Argeş1882: Este mutat, la cerere, în circumscripţia Argeş - Vâlcea.
- 18831883, 23 februarie1883, 23 februarie: Comitetul Teatrului Naţional1883, 23 februarie: Comitetul Teatrului Naţional din Iaşi1883, 23 februarie: Comitetul Teatrului Naţional din Iaşi, prezidat de Iacob Negruzzi, îl numeşte director de scenă. Caragiale refuză.
- 18841884, 1 martie: Prima reprezentaţie a operei bufe *Hatmanul Baltag*, scrisă în colaborare cu Iacob Negruzzi.
  - 17 martie: Participă la şedinţa *Junimii*, în prezenţa lui V. Alecsandri.
- 6 octombrie6 octombrie: Înştiinţat de Titu Maiorescu, citeşte la

- 13 noiembrie: În prezenţa reginei, are loc prima reprezentaţie a *Scrisorii pierdute*, bucurându-se de un succes extraordinar.

- 1885 1885, 12 martie 1885, 12 martie: Se naşte Mateiu 1885, 12 martie: Se naşte Mateiu, fiul natural al Mariei Constantinescu 1885, 12 martie: Se naşte Mateiu, fiul natural al Mariei Constantinescu, funcţionară la Regie, cu Caragiale, care îl declară la oficiul stării civile.
  - 8 aprilie 8 aprilie: Reprezentaţia comediei *D-ale Carnavalului*, premiată la 25 ianuarie, fluierată la premieră.
  - iunie-octombrie: Publică articole literare iunie-octombrie: Publică articole literare şi politice la *Voinţa naţională*.
- 1888 1888, 26 iunie 1888, 26 iunie: Cu decret regal, I.L. Caragiale este numit director general al Teatrului Naţional 1888, 26 iunie: Cu decret regal, I.L. Caragiale este numit director general al Teatrului Naţional din Bucureşti.
- 1889 1889, 7 1889, 7-8 ianuarie 1889, 7-8 ianuarie: Se căsătoreşte cu Alexandrina Burelly 1889, 7-8 ianuarie: Se căsătoreşte cu Alexandrina Burelly, fiica artistului Gaetano Burelly.
  - 5 mai 5 mai: Demisionează de la direcţia teatrelor, după căderea guvernului junimist.
  - mai: Apare volumul de *Teatru* (în prefaţă, studiul lui Titu Maiorescu despre *Comediile d-lui I.L. Caragiale*).
  - 15 iunie 15 iunie: Moare poetul-nepereche Mihai Eminescu. Caragiale publică articolul *În Nirvana*.
  - octombrie: Colaborează cu articole politice octombrie: Colaborează cu articole politice şi literare octombrie: Colaborează cu articole politice şi literare la ziarul junimist *Constituţionalul*, sub semnătura *C.* şi

- 18911891, 14 aprilie1891, 14 aprilie: În şedinţa Academiei Române, volumele *Teatru* şi *Năpastă* sunt respinse de la premiere (20 de voturi contra, 3 pentru).
- 18921892, 9 mai1892, 9 mai: Conferinţă la Ateneu cu titlul *Gaşte şi gâşte literare*, împotriva *Junimii*.
  - Conferinţa şi articolul *Două note* vor determina ruptura cu Titu Maiorescu şi încetarea colaborării la *Convorbiri literare*. Violente diatribe antijunimiste.
  - Publică volumele *Note şi schiţe* şi *Păcat*, *O făclie de Paşte*, *Om cu noroc*, *3 novele*.
  - Îşi exprimă intenţia de a se expatria la SibiuÎşi exprimă intenţia de a se expatria la Sibiu sau la Braşov.
- 18931893, 24 ianuarie: Apare revista *Moftul român* (prim-redactor: Anton Bacalbaşa).

- 9 mai: Conferinţă la Clubul muncitorilor: *Prostie şi inteligenţă*, cu vizibile aluzii împotriva lui Maiorescu.

- 18941894, 1 ianuarie: Apare revista *Vatra*, sub conducerea lui Slavici, sub conducerea lui Slavici, Caragiale şi Coşbuc.
- 18951895, 20 aprilie: Are loc o reprezentaţie neautorizată a comediei *O scrisoare pierdută* la Teatrul Naţional la Teatrul Naţional din Bucureşti.
  - 30 decembrie30 decembrie: Se reprezintă la Cernăuţi *Năpasta*, în traducerea în germană, în traducerea în germană a lui Adolf Last.
- 18961896, ianuarie–aprilie: Colaborează la revista umoristică a lui Alceu Urechia - *Lumea veche* (semnează *Ion şi Luca*).
  - februarie–martie: Scrie, fără semnătură, articole politice, reportaje, la Ziuafebruarie–martie: Scrie, fără semnătură, articole politice, reportaje, la Ziua, ziar condus de Gh. Panu.
  - aprilie: Publică volumul *Schiţe uşoare*.
  - aprilie–iunie - Conduce *Epoca literară*, supliment al ziarului politic *Epoca*.

- octombrie-noiembrie: Scrie la **Sara**; publică la **Europa** o serie de editoriale politice săptămânale.
- **1897**: Apar volumele *Schiţe*, *Notiţe şi fragmente*, *Calendarul Dacia pentru anul* **1898**.
  - **27 aprilie**27 aprilie: Conferinţă la **Iaşi**: Păreri literare. Articole redacţionale în **Epoca**.
- **1898**, ianuarie-martie: Publică o serie de articole în **Evenimentul** de la **Iaşi**.
- **1899**1899, **27 septembrie**: Îşi începe, la **Universul**, seria de *Notiţe critice*, care va da materialul volumului **Momente**.
- **1907**1907, **23 februarie**: Este sărbătorit cu ocazia împlinirii a 25 de ani de activitate literară.
  - **18 noiembrie**: Seria a II-a a revistei **Moftul român**.
  - **10 octombrie**: **Momente şi schiţe**
  - **18 decembrie**18 decembrie: Caragiale intentează acţiune în calomnie lui **Const. Al. Ionescu** (*Caion*), care a publicat în **Revista literară** două articole de plagiat.
- **1902**1902, **2 martie**1902, 2 martie: Respins de **Academia Română** de la premiul **Năsturel-Herescu**, cu volumul **Momente**.
- **1903**1903, **24 februarie**1903, 24 februarie: Încercare de a se muta la **Cluj**.

- 1905 1905, 14 martie 1905, 14 martie: Se stabileşte definitiv la Berlin.
  - iulie: Primeşte vizita lui Delavrancea.
- 1907 1907, 3 aprilie: Publică, sub semnătura *Un patriot român*, în ziarul *Die Zeit*, prima parte din scrierea politică *1907*.
  - Publică broşura *1907, din primăvară până-n toamnă*. Delavrancea îi scrie emoţionat prietenului său: *„Desigur, 1907 al tău e o minune ca adevăr, ca artă, ca sentiment, ca judecată. Ai zugrăvit un tablou de mare maestru. Jocul infect al partidelor noastre - pe deasupra ţării şi în detrimentul ţării - cu lăcomia nestăpânită a celor ajunşi şi cu îmbufnarea dizgraţioasă a celor căzuţi, l-ai sintetizat aşa de viu ..."*
  - Publică în revista literară bimensuală *Convorbiri* (din 1908, *Convorbiri critice*), 7 fabule. Ultima dintre ele, Boul şi viţelul, a fost tipărită în fruntea numărului 1 al *Convorbirilor critice*, având în facsimile autografe atât textul, cât şi semnătura *Caragiale*. În articolul bilanţ *După un an ...*, M. Dragomirescu, editorul revistei, afirma: *„În fine, acum în urmă, autoritatea celui mai mare poet, a celui mai desăvârşit artist ce am avut vreodată, autoritatea lui Caragiale, a venit, ca odinioară Alecsandri la „Junimea" născândă, să consfinţească şi să întărească importanţa activităţii Convorbirilor critice şi să dea modestului râu. măreţia fluviului ..."*

- 19081908, 15 februarie1908, 15 februarie: Îşi reia legăturile cu Titu Maiorescu.
- 1909: Colaborează, din nou, la *Universul*, publicând povestiri şi schiţe. Publică la *Noua revistă română*.
- 1910: Apar *Schiţe nouă*.
- 1911, februarie-mai: Colaborează la *Românul* din Arad.
- 19121912, 9 iunie1912, 9 iunie: Moare subit, în locuinţa de la Schöneberg, Berlin1912, 9 iunie: Moare subit, în locuinţa de la Schöneberg, Berlin. Rămăşiţele pământeşti sunt expuse în capela cimitirului protestant din Erster Schöneberg Friedhof1912, 9 iunie: Moare subit, în locuinţa de la Schöneberg, Berlin. Rămăşiţele pământeşti sunt expuse în capela cimitirului protestant din Erster Schöneberg Friedhof şi depuse, la 14 iunie1912, 9 iunie: Moare subit, în locuinţa de la Schöneberg, Berlin. Rămăşiţele pământeşti sunt expuse în capela cimitirului protestant din Erster Schöneberg Friedhof şi depuse, la 14 iunie, în cavoul familiei, în prezenţa lui Gherea1912, 9 iunie: Moare subit, în locuinţa de la Schöneberg, Berlin. Rămăşiţele pământeşti sunt expuse în

- APRECIERI CRITICE

Sica Alexandrescu, *Caragiale şi editorii săi*

- Caragiale este prezentat ca un apărător înverşunat al scrisului său, luptând cu editorii, pentru ca aceştia să-i respecte textul integral, ortografia şi punctuaţia. Conştiinţa de artist impecabil şi scrupulozitatea sa sunt mărturii exprimate în numeroasele scrisori către amici cărra le face reproşul „sosului greşelilor de ortografie şi punctuaţie" şi a „enormelor greşeli fundamentale". Sică Alexandrescu a propus o tipărire corectă, la baza căreia să stea un text confruntat ştiinţific cu ediţiile „Socec", „Şaraga", cu manuscrisele lui Caragiale, „un text în care ortografia marelui scriitor să fie repusă în drepturi, ţinându-se seamă, riguros, consecvent dar cu mult discernământ de ultimele reguli academice stabilite".

Baconski, A. E. Caragiale şi Arghezi

- A. E. BaconskiA. E. Baconski schiţează unele „înrudiri şi vecinătăţi" între Caragiale şi Tudor Arghezi. La ambii este evident acelaşi patriotism, aceeaşi ţintă a satirei, lovind în categoriile profesionale cu o spoială de cultură, cu un jargon franţuzit. Baconski remarcă la amândoi „pasiunea pentru stil, pentru o anumită arhitectură stilistică, mai simplă la Caragiale, mai savantă la Arghezi".

Nicolae Steinhardt *Secretul "Scrisorii pierdute*

- **Nicolae Steinhardt**Nicolae Steinhardt a constatat că opera lui Caragiale a fost citită din două perspective pînă în 1975. Perspectiva „stângistă" era caracterizată prin supralicitarea criticii burgheziei româneşti, considerată „dreapta" românească, a viciilor şi a regimului ei politic, avându-i ca reprezentanţi pe **Alexandru Piru**Nicolae Steinhardt a constatat că opera lui Caragiale a fost citită din două perspective pînă în 1975. Perspectiva „stângistă" era caracterizată prin supralicitarea criticii burgheziei româneşti, considerată „dreapta" românească, a viciilor şi a regimului ei politic, avându-i ca reprezentanţi pe Alexandru Piru, **Ovid S. Crohmălniceanu**Nicolae Steinhardt a constatat că opera lui Caragiale a fost citită din două perspective pînă în 1975. Perspectiva „stângistă" era caracterizată prin supralicitarea criticii burgheziei româneşti, considerată „dreapta" românească, a viciilor şi a regimului ei politic, avându-i ca reprezentanţi pe Alexandru Piru, Ovid S. Crohmălniceanu şi cea „naţionalistă", avându-i ca reprezentanţi pe N. Grigorescu, **Nicolae Iorga**, Lovinescu, N.

Titu Maiorescu *Comediile domnului Caragiale*

- Comediile domnului Caragiale este o lucrare scrisă de **Titu Maiorescu** din dorinţa de a-l apăra pe scriitor de atacurile în presa vremii care-l acuzau de imoralitate (datorată prezenţei unei lumi de joasă speţă în piesele sale). Pornind de la constatarea că tipurile şi situaţiile din comediile lui Caragiale sunt inspirate din realitatea socială a timpului, Maiorescu atrage atenţia că artistul recreează realitate dintr-o perspectivă ideal-artistică, fără nici o preocupare practică, în sensul că el generalizează.

REALIZATOR

- Aceasta prezentare este dedicata unuia dintre cei mai mari scriitori ai literaturii romane, I.L. Caragiale.
-